

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4CoKR/34/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121200633
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Július Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:8121200633.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Júliusa Tótha a sudcov JUDr. Mareka Kotoru a JUDr. Lucie Baňackej, PhD. v spore žalobcov: v 1. rade: A. B. C., nar. X.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX E., v 2. rade: F. C., G. H., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XX, XXX XX E., obaja právne zastúpení: Mgr. Richard Petrov, advokát, Františkánska 3, 040 01 Košice, IČO: 42 098 874, proti žalovanému: LEGATOs Recovery k. s., so sídlom kancelárie správcu: Bardejovské Kúpele 30, 086 31 Bardejov, IČO:47 256 184, správca podstaty úpadcu K' Food Distribution s.r.o.; skráteneý názov: KFD s. r. o. v konkurze, Svätoplukova 6, 080 01 Prešov, IČO: 31 717 811, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Tatra banka, a. s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930, o vylúčenie majetku zo súpisu, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 5Cbi/2/2021–174 z 3. júna 2022, takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 5Cbi/2/2021–174 z 3. júna 2022 v napadnutom I. výroku.

II. Mení rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 5Cbi/2/2021 – 174 z 3. júna 2022 v napadnutom II. výroku takto:

Žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného, každému samostatne, priznáva proti žalobcom náhradu trov konania, v plnom rozsahu. Žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného trovy konania s tým, že plnením jedného zo žalobcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhému žalobcovi.

III. Žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného, každému samostatne, priznáva proti žalobcom, náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v plnom rozsahu. Žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť trovy odvolacieho konania žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného s tým, že plnením jedného zo žalobcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhému žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného priznal proti žalobcom v 1. rade a 2. rade náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobcovia žalobou sa domáhali, aby súd vylúčil predmetnú nehnuteľnosť zapísanú do súpisu oddelenej podstaty úpadcu zo súpisu oddelenej podstaty úpadcu.

2.1. Uviedli, že mal základe uznesenia Okresného súdu Prešov, č. k. 2R/2/2019-777 zo dňa 28.12.2020, uverejnenom v Obchodnom vestníku č. 2 z roku 2021 dňa 5.1.2021, boli žalobcovia vyzvaní na podanie

žaloby o vylúčenie majetku z oddelenej podstaty úpadcu. Tvrdili, že predmetná nehnuteľnosť evidovaná v katastri nehnuteľností okres Prešov, obec Prešov, zapísaná na liste vlastníctva XXXX, pre k. ú. E., parcelné č. registra KN C- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 384 m², stavba - iná budova súpisné č. 3228 postavená na parcele registra KN C č. 525 v podiele 1/1 (ďalej len nehnuteľnosť) nemala byť zapísaná do súpisu oddelenej podstaty úpadcu.

2.2. Žalobcovia poukázali na to, že nehnuteľnosť predstavuje majetok tretej osoby zabezpečujúci záväzok úpadcu titulom zabezpečenia záväzkov na základe zmlúv o záložnom práve pre Tatra banka, a. s., Hodžovo nám. 3, 811 06 Bratislava (ďalej len „Záložné zmluvy“), ktoré žalobcovia považovali za absolútne neplatné právne úkony.

2.2.1. Namietali, že záložná zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu absencie podstatných náležitostí záložnej zmluvy a z dôvodu nezohľadnenia spotrebiteľského charakteru zabezpečovaného záväzku, a tým spôsobuje svojím obsahom a účelom rozpor so zákonom resp. ho obchádza a zároveň sa prieči dobrým mravom, čím sú naplnené ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka o neplatnosti právneho úkonu.

2.2.2. Uviedli, že predmetné záložné zmluvy boli uzatvorené podľa § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom predmetné zmluvy majú charakter občianskoprávnej - spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

2.2.3. Poukázali aj na to, že jednou z obligatórnych náležitostí záložnej zmluvy je určenie pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená záložným právom, teda uviesť deň a právny dôvod vzniku pohľadávky a jej predmet. V prípade peňažnej pohľadávky je potrebné vyjadriť jej výšku, splatnosť, výšku úrokov a úrokov z omeškania, pričom pohľadávka musí byť v zmluve s poukazom na ustanovenie § 37 Občianskeho zákonníka uvedená určito. Namietali absolútnu neplatnosť záložných zmlúv v zmysle § 151b ods. 2 a § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 39 Občianskeho zákonníka. Poukázali na ustanovenie § 52 ods. Občianskeho zákonníka, § 151b ods. 1, prvá veta, § 151b ods. 2, § 151c ods. 1, § 37 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka.

2.2.4. Žalobcovia napadli neurčitost' peňažnej pohľadávky, ktorá bola zabezpečená záložným právom, nakoľko zo záložných zmlúv nie je zrejmá splatnosť peňažnej pohľadávky a keďže k záložným zmluvám neboli nikdy pripojené zmluva o úvere 1 a zmluva o úvere 2, sú záložné zmluvy neurčité vo vzťahu k určeniu predmetu pohľadávok, ktoré sa záložným právom zabezpečujú z hľadiska ich splatnosti, a tým aj vo vzťahu k výkonu záložného práva, nakoľko: V čl. II bodoch 2.4.1 záložných zmlúv je stanovené, že ak dlžník - spoločnosť KFD nesplní riadne a včas zabezpečenú pohľadávku, záložný veriteľ je oprávnený začať výkon záložného práva. Takáto neurčitost' spočívajúca v absencii obligatórnej náležitosti určitosti právneho úkonu má za následok, že záložné zmluvy sú neplatné ako celok.

2.3. Pokiaľ ide o spotrebiteľský charakter, uviedli, že záložné zmluvy naplňajú v plnej miere charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže záložcami sú v tomto prípade fyzické osoby nepodnikatelia, ktorí nemali žiadnym spôsobom vzhľadom k formulárovému charakteru predložených zmlúv možnosť ovplyvniť ich obsah.

2.4. Žalobcovia namietali, že záložné zmluvy sú (zohľadňujúc princíp akcesority záložného práva k hlavnej zmluve, ktorej splnenie záväzku zabezpečuje) nad rámec vyššie uvedeného - absolútne neplatné v časti zabezpečenia nezákonných úrokov z omeškania vo výške úrokovej sadzby + 8,00 p. a. % podľa čl. I. zmluvy o úvere 1, a že záložné zmluvy 2-5 sú absolútne neplatné v časti zabezpečenia nezákonných úrokov z omeškania vo výške úrokovej sadzby + 8,00 p. a. % podľa čl. V odsek 5.2 Zmluvy o úvere 2.

2.5. Pokiaľ ide o zabezpečenie záväzkov spotrebiteľa zmenkou uviedli, že zmluva o úvere 1 je zabezpečená v rozpore so zákonom bianko-zmenkou vystavenou spoločnosťou KFD a avalovanou žalobcami ako fyzickými osobami. Podľa § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov platí: „Nepripustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom.“

2.6. Poukázali ďalej na rozpor s dobrými mravmi a uviedli, že môže ísť o úkony priečiace sa dobrým mravom, a teda neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka). Nemožno totiž v danom prípade nezohľadniť ani tú skutočnosť, že žalobcovia realizovali podnikateľskú činnosť nie vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, ale účasťou na podnikaní právnickej osoby - spoločnosti s ručením obmedzeným.

3. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

3.1. Žalovaný poukázal na to, že žalobcovia sú jedinými spoločníkmi úpadcu od 6.10.2010 a JUDr. Baník je jediným konateľom úpadcu od 5.7.2006. Boli teda do vyhlásenia konkurzu jedinými osobami, ktoré spoločnosť úpadcu ovládali, vykonávali obchodné vedenie, rozvíjali stratégiu podnikania, pripravovali

nové projekty, zabezpečovali vedenie účtovníctva, plnenie povinnosti voči orgánom štátnej moci a orgánom verejnej správy a samosprávy a v neposlednom rade schvaľovali každoročne účtovnú závierku a z podnikania úpadcu si vyplácali zisk.

3.2. Žalovaný osobitne poukázal aj na časový aspekt uplatnenia námietky absolútnej neplatnosti záložných zmlúv - napádaný úverový rámec a jeho zabezpečenie sa stali v očiach žalobcov neplatnými až po ukončení financovania zo strany banky - zabezpečeného veriteľa a to v čase prípravy speňažovania zálohu, ktorým žalobcovia ručili za neuspokojené záväzky úpadcu v konkurze.

3.2.1. Žalovaný zdôraznil, že pre navýšenie úverových rámcov žalobcovia sa rozhodli dať do zálohu im patriacu nehnuteľnosť, ktorú mimochodom v roku 2006 nadobudli priamo od úpadcu; schválenie odpredaja dotknutých nehnuteľností do ich BSM si žalobcovia schválili na valnom zhromaždení úpadcu uskutočnenom dňa 4.7.2006. Uskutočnením daného prevodu nehnuteľností došlo k takej zmene štruktúry majetku úpadcu, ktorá sa negatívnym spôsobom prejavila na legitímnych očakávaniach (dôvere) veriteľov úpadcu na uspokojení ich budúcich záväzkov, keďže úpadcovi zostal len majetok pozostávajúci z hnutelých vecí. Je preto úplne bežnou praxou, ak veriteľ poskytujúci taký objem úverového rámca ako zabezpečený veriteľ - Tatra banka, a. s., požadoval od ovládajúcich osôb dodatočné záruky.

3.3. Uviedol, že prvý úverový rámec bol založený Zmluvou o kontokorentnom úvere č. 1924/2007 uzatvorenou dňa 15.8.2007 medzi veriteľom - Tatra banka, a. s. a úpadcom ako dlžníkom a druhý úverový rámec Zmluvou o štruktúrovanom kontokorentnom úvere č. S00753/2018 uzatvorenou dňa 28.5.2018 medzi veriteľom - Tatra banka, a. s. a úpadcom ako dlžníkom.

3.3.1. Za účelom zabezpečenia pohľadávok veriteľov boli dohodnuté nasledovné záložné zmluvy, kde ako záložcovia vystupujú žalobcovia (uvedené zmluvy boli riadne príslušnou správou katastra zavkladované): V 2775/2009 - Zmluva o záložnom práve pre Tatra banka, a.s., Hodžovo nám. 3, 811 06 Bratislava /00686930/ na parc. KN 525 a stavbu čs 3228 na parc. KN 525; V 2148/2010 - Zmluva o zriadení záložného práva pre Tatra banka, a.s., Hodžovo nám. 3, 811 06 Bratislava 1 /00686930/ na parc. KN C 525 a stavba čs 3228 na parc. KN C 525; V 3222/2011 - Zmluva o záložnom práve pre Tatra banka, a.s., Hodžovo nám. 3, 811 06 Bratislava /00686930/ na stavbu čs 3228 na parc. KN C 525 a parc. KN C 525; V 3592/2018 - Zmluva o záložnom práve pre Tatra banka, a.s., Hodžovo nám. 3, 811 06 Bratislava /00686930/ na stavbu čs 3228 na parc. KN C 525 a parc. KN C 525; - vklad povolený dňa 19.6.2018 - č. zmeny 4683/2018; V 7935/2018 - Zmluva o záložnom práve pre Tatra banka, a.s., Hodžovo nám.3 , 811 06 Bratislava /00686930/ na stavbu čs 3228 na parc. KN C 525 a parc. KN C 525; - vklad povolený dňa 28.11.2018 - č. zmeny 8462/2018.

3.3.2. Žalovaný poukázal na to, že úverový rámec a jeho zabezpečenie neboli zo strany žalobcov doteraz namietané a rozporované počas reštrukturalizačného konania a ani v rámci konkurzu do momentu pristúpenia k speňažovaniu nehnuteľností. Dokonca aj na výzvu správcu podľa § 79 ods. 1 z. č. 7/2005 Z. z. odpovedali žalobcovia tak, že požiadali o predĺženie lehoty za účelom zabezpečenia potrebných peňažných prostriedkov na vyplatenie pohľadávky banky - zabezpečeného veriteľa. Z ich konania vyplývalo, že záložný vzťah uznávajú.

3.4. Pokiaľ ide o úverový vzťah u veriteľa Tatra banka, a. s. poukázal žalovaný na to, že jeho zabezpečenie nehnuteľným majetkom vo vlastníctve žalobcov nebolo z ich strany do dňa podania návrhu na vylúčenie majetku z konkurznej podstaty nijakým spôsobom rozporované; dokonca v priebehu trvania úverového vzťahu zvýšili dotknuté osoby objem financovania podnikania úpadcu navýšením úverového rámca, v dôsledku čoho pristúpili k podpísaniu ďalších záložných zmlúv, ktorým došlo k založeniu nehnuteľností v prospech banky so zvýšenou najvyššou hodnotou istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje a s aktualizovanou zabezpečenou pohľadávkou. Je preto vylúčené, aby dotknuté osoby nemali vedomosť o výške zabezpečenej pohľadávky, keď boli jedinými osobami oprávnenými na obchodné a strategické vedenie spoločnosti a kontrolu výkonu podnikateľskej činnosti. Zdôraznil, že konateľa úpadcu ako záložcu neoprávňuje domáhať sa zrušenia úverového vzťahu zo spotrebovaných úverových prostriedkov pre jeho „spotrebiteľské“ postavenie a domnelý pocit slabšej strany voči veriteľovi - banke.

3.4.1. Uviedol, že úverový vzťah medzi úpadcom a bankou je záväzkovým vzťahom medzi podnikateľmi, predmetom je dohoda o zmluve o úvere, ktorá je absolútnym obchodom, pri ktorej je vylúčené, aby daný záväzkový vzťah bol vzťahom spotrebiteľským podliehajúcim ustanoveniam týkajúcim sa ochrane spotrebiteľa.

3.5. Pokiaľ ide o definovanie zabezpečenej pohľadávky uviedol žalovaný, že predmetné záložné zmluvy obsahujú riadne označenie zabezpečenej pohľadávky, ktoré nevyvoláva žiadne pochybnosti o jej právnom základe, jej výške, výške príslušenstva, splatnosti a výške, do akej je zo zálohu žalobcov - záložcov uspokojiteľná.

3.6. K výške sadzby úroku z omeškania žalovaný uviedol, že daný právny vzťah z poskytnutia úveru sa upravuje Obchodným zákonníkom, a preto je použitie Občianskeho zákonníka vylúčené.

3.7. Pokiaľ ide o argument zabezpečenia spotrebiteľského úveru zmenkou uviedol, že žalobcom nebol poskytnutý spotrebiteľský úver a ani nehnuteľnosťami nezabezpečovali žiaden iný spotrebiteľský úver a navyše, zákaz zabezpečovania spotrebiteľských záväzkov zmenkou bol do uvedeného zákona uvedený s účinnosťou od 1.5.2014 s tým, že podľa § 29a z. č. 250/2007 Z. z. sa „...vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014.“

3.8. Vo vzťahu k námietke žalobcov dobrých mravov žalovaný uviedol, že realizáciou záložného práva dochádza k postihu súkromného majetku osôb zúčastnených na podnikaní úpadcu za účelom uspokojenia záväzkov úpadcu nad výšku zákonného ručenia spoločníka za záväzky spoločnosti.

4. Súd prvej inštancie vstup intervenienta na strane žalovaného odôvodnil tým, že 4.4.2022 bol súdu prvej inštancie doručený návrh na vstup do konania na strane žalovaného, a to od spoločnosti Tatra banka a. s., IČO: 00686930, Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava (ďalej len intervenient na strane žalovaného).

4.1. Intervenient svoj vstup odôvodnil tým, že si do konkurzného konania predmetného úpadcu prihláškami prihlásil svoje pohľadávky vrátane ich zabezpečenia, ktoré boli správcom zistené v celom rozsahu a žiaden z veriteľov ani úpadca v zákonom stanovenej lehote nepoprel prihlásené pohľadávky. Uviedol, že dňa 28.7.2019 boli správcom spísané do súpisu oddelenej podstaty Tatra banky a. s. nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto sporu, pričom vlastníkom predmetných nehnuteľností uvedených v bode 5.1. a 5.2. sú žalobcovia.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovenia § 67 ods. 1 a 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR) upravujúceho rozsah majetku konkurznej podstaty, podľa ustanovenia § 71 ZKR upravujúceho oddelenú podstatu pri zabezpečovacom práve vzťahujúcom sa na podnik, podľa ustanovenia § 78 ods. 1 a 2 ZKR upravujúceho vylučovaciu žalobu.

6. Súd prvej inštancie poukázal na to, že základným predpokladom úspešnosti vylučovacej žaloby je preukázanie, že žalobcovi svedčí lepšie právo k spornej veci ako úpadcovi. Žalobcovia pritom tvrdili, že predmetné záložné zmluvy sú absolútne neplatné z dôvodu absencie náležitostí vyžadovaných Občianskym zákonníkom upravujúcich spotrebiteľské práva.

6.1. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že napriek povinnosti žalobcov predniesť dostatočne konkrétne a určité skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, žalobcovia nepredložili súdu žiadne dôkazy, ani sponchybňované záložné zmluvy, ktoré by súd prvej inštancie mal prejudiciálne posúdiť ako neplatné.

6.2. Dôvodil, že Civilný sporový poriadok neumožňuje tvrdenia nepriame, prostredníctvom odkazu na označené alebo predložené dôkazné prostriedky, práve naopak, takéto „zjednodušovanie“ povinnosti tvrdenia výslovne zakazuje v ustanovení § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku: „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.“ Nestačí, že určité skutočnosti prípadne vyplývajú z dôkazných prostriedkov. Bolo by v rozpore s požiadavkami rovnosti zbraní a kontradiktórnosti sporového procesu, keby mala protistrana „hádať“, ktoré skutočnosti tvoria predmet sporu; je preto elementárnou povinnosťou žalovaného skutkovo vymedziť tvrdenie, a následne preukázať tvrdené skutočnosti v rámci dôkazného bremena.

7. Súd prvej inštancie mimo vyššie uvedeného poukázal na rozhodnutie č. k. 23Cb/88/2020-94 zo dňa 12.11.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.6.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 7Cob/20/2022 - 131, zo dňa 10.5.2022, ktorého predmetom bolo určenie neplatnosti totožných zmlúv o zriadení záložného práva, kde išlo o konanie totožných žalobcov proti žalovanému Tatra banka a. s.

7.1. Súd prvej inštancie poukázal na to, že Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí v odseku 29. a nasl. uviedol: „Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ak zmluva o záložnom práve neurčuje hodnotu zabezpečovanej pohľadávky, určí sa najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa zabezpečuje. Je to dôležité z toho hľadiska, že záložné právo nemusí zabezpečovať celú pohľadávku, ale len jej časť a zároveň môže zabezpečovať aj budúcu pohľadávku, ktorej výšku nie je možné jednoznačne určiť konkrétnou sumou pri uzatvorení záložnej zmluvy (napr. pohľadávku z bezdôvodného obohatenia, náhrady škody atď.). Záložné zmluvy uzatvorené medzi žalobcami a žalovaným obsahujú všetky

zákonom stanovené náležitosti vrátane určenia najvyššej hodnoty istiny, do ktorej sa zabezpečovaná pohľadávka zabezpečuje.

7.1.1. Tvrdenia žalobcov vo vzťahu k určitosť pohľadávky, ktorá sa zabezpečuje záložným právom, že je potrebné v záložnej zmluve vyjadriť aj jej výšku, splatnosť, výšku úrokov a úrokov z omeškania, nemá oporu v žiadnom zákonnom ustanovení. 7.1.2. Rovnako tvrdenie žalobcov, že záložné zmluvy sú neplatné z dôvodu, že ich neoddeliteľnou súčasťou neboli úverové zmluvy pevne spojené (zošité) tak, aby tvorili technickú jednotu zmluvy, nemá oporu v zákone, nakoľko z ustanovenia § 151b ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka nevyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou záložnej zmluvy má byť úverová zmluva. Záložné zmluvy uzatvorené medzi žalobcami ako záložcami a žalovaným ako záložným veriteľom obsahujú všetky zákonom stanovené náležitosti, a to označenie záložného veriteľa, označenie záložcov, špecifikáciu zabezpečovanej pohľadávky, predmet zálohu, najvyššiu hodnotu istiny. Preto ani odvolací súd nemal pochybnosti o platnosti predmetných záložných zmlúv.

7.1.3. K tvrdenému spotrebiteľskému charakter zmlúv Krajský súd v Prešove uviedol, že predmetné úverové zmluvy boli uzatvorené v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka medzi dvoma právnickými osobami, za účelom financovania prevádzkových potrieb dlžníka - spoločnosti KFD, ktorej bol úver poskytnutý. Žalobcovia ako záložcovia v záložných zmluvách sú spoločníkmi predmetnej spoločnosti a žalobca v 1. rade je aj konateľom spoločnosti. Fyzická osoba, ktorá ako konateľ a spoločník má úzke väzby k obchodnej spoločnosti, sa nepovažuje za spotrebiteľa v ručiteľskom vzťahu, v ktorom zabezpečuje záväzok tejto obchodnej spoločnosti (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Ndc/10/2016 zverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 3/2017). Tvrdenie žalobcov, že úverové zmluvy majú spotrebiteľský charakter z dôvodu, že žalobcovia mali podľa ich tvrdení použiť úver na iný účel ako bol dohodnutý v úverových zmluvách, je za týchto okolností nesprávne.

7.1.4. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalobcov neboli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolanie žalobcov z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené.

7.1.5. Za týchto okolností súd prvej inštancie postupoval správne, pokiaľ žalobu žalobcov zamietol a so zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.“

8. Súd prvej inštancie preto zdôraznil, že ani v prejednávanej spore nemohla totožná argumentácia žalobcov obstať.

8.1. Aj keď právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu možno v zmysle § 78 ods. 6 ZKR uplatniť len spôsobom ustanoveným týmto zákonom súd prvej inštancie poukázal na to, že aj z vyjadrenia intervenienta vyplynulo, že si prihlásil prihláškami svoje pohľadávky vrátane zabezpečenia tieto neboli žiadnym veriteľom ani správcom popreté. Nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov boli do súpisu majetku úpadcu zapísané, ako majetok tretej osoby zabezpečujúci záväzok úpadcu, v súlade s § 79 ods.1 ZKR.

9. Súd prvej inštancie preto žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

10. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 2 C. s. p. a § 255 C. s. p. tak, že žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného, ktorí boli v prejednávanej spore úspešní v celom rozsahu, priznal proti žalobcom nárok na náhradu trov konania každému v rozsahu 100 %.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia, a to v celom rozsahu z dôvodu, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písmena h/ C. s. p.).

11.1. Uviedli, že súd prvej inštancie nesprávne pri závere o nedôvodnosti žaloby odkázal na argumentáciu súdu v spore vedenom pod sp. zn. 23Cb/88/2020 – 94.

11.1.1. Zdôraznili, že súd prvej inštancie nebol viazaný závermi iného rozsudku, teda ani citovaného rozsudku súdu prvej inštancie a súdu druhej inštancie.

11.2. Tvrдили aj to, že nepredložili predmetné záložné zmluvy ako dôkazy, avšak si splnili svoju povinnosť jednoznačne označiť predmetné zmluvy, ktoré boli predložené v spore vedenom pod sp. zn. 23Cb/88/2020 a zároveň sú súčasťou konkurzného spisu.

11.3. Zároveň zdôraznili, že predniesli dostatočne konkrétne a určito skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva. Poukázali na tú skutočnosť, že súd prvej inštancie počas celého sporu nevyzval žalobcov v zmysle 129 C. s. p., aby podanie vo veci samej doplnili alebo opravili.

11.4. Navrhli preto odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

12. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že predmetné odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

12.1. Za správny označil záver súdu prvej inštancie, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno svojich tvrdení, že im svedčí lepšie právo, pretože nepredložili žiadne dôkazy preukazujúce ich tvrdenia v prejednávacom spore.

12.1.1. Poukázal na to, že samotné záložné zmluvy, ktoré považujú odvolatelia za neplatné neboli prílohou žaloby v prejednávacom spore sp. zn.: 5Cbi/2/2021, aj keď nimi žalobcovia, ako záložcovia, musia a museli disponovať.

12.1.2. Okrem toho, žalobcovia v podanej žalobe namietali konkrétne články zmluvy, a teda je vylúčené, aby záložné zmluvy nemali k dispozícii, veď ako by bolo možné dôjsť k záveru absolútnej neplatnosti zmluvy bez poznania jej obsahu. Ak tvrdia, že záložné zmluvy predložili do konania sp. zn.: 23Cb/88/2020, nebránila im potom žiadna prekážka ich predloženia aj v tomto spore.

12.2. Za nesprávnu a zavádzajúcu označil argumentáciu žalobcov, že súd prvej inštancie odkázal v celosti na argumentáciu v spore vedenom pod sp. zn. 23Cb/88/2020.

12.2.1. Zdôraznil, že súd prvej inštancie v žiadnej časti neodkázal na predmetnú argumentáciu, iba podporne v odsekoch 61. a 62. odôvodnenia napadnutého rozsudku odkázal na právne závery Krajského súdu v Prešove obsiahnuté v rozsudku č. k. 7Cob/20/2022 – 131 z 10.5.2022.

12.2.2. Zároveň konštatoval, že námietky žalobcov v prejednávacom spore boli totožné s námietkami totožných žalobcov v spore vedenom pod sp. zn. 23Cb/88/2020 o absolútnej neplatnosti predmetných záložných zmlúv.

12.3. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

13. Intervenient na strane žalovaného označil predmetné odvolanie žalobcov za nedôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie považoval za vecne správny. Dodal, že nedostatky procesnej aktivity žalobcov - zastúpených advokátom (nepredloženie dôkazov) nemohol súd prvej inštancie riešiť výzvou podľa § 129 C. s. p. Zároveň zopakoval svoju argumentáciu uvedenú pred súdom prvej inštancie.

14. Žalobcovia odvoláciu repliku nepodali, výzva bola žalobcom riadne a včas doručená.

15. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcov, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“). Odvolanie prejednal podľa § 379 - § 385 C. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom I. výroku nie je dôvodné.

16. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 C. s. p. odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 C. s. p. oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

17. Predmetom odvolacieho konania je prejednanie odvolania žalobcov proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu o vylúčenie nehnuteľného majetku zapísaného v oddelenej podstate úpadcu ako nedôvodnú, keď (podľa názoru žalobcov) nesprávne dospel k záveru, že predmetné záložné zmluvy posúdil ako platné iba s poukazom na rozhodnutie súdu prvej inštancie v spojení s rozhodnutím súdu druhej inštancie v inom spore a s poukazom na to, že žalobcovia nepredložili žiadne dôkazy preukazujúce ich tvrdenia o neplatnosti predmetných nájomných zmlúv, keď nepredložili ani samotné záložné zmluvy, iba ich označili ako dôkazy nachádzajúce sa v inom súdnom spise a správcomskom spise.

18. Odvolací súd na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, k odvolaniu žalobcov a k vyjadreniam žalovaného a intervenienta na strane žalovaného v odvolacom konaní, udáva:

19. Žalobcovia odvolanie odôvodnili dôvodom podľa § 365 ods. 1 písmena h) C. s. p. a svojím obsahom aj dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. Odvolací súd dospel k záveru, že predmetné odvolacie dôvody nie sú naplnené.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. je naplnený v prípade, ak dôjde k vadám konania alebo aj vadám rozhodnutia, v dôsledku ktorých súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokomformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písmena h) C. s. p. je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

23. Odvolací súd k tvrdeniu žalobcov, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil napadnuté rozhodnutie, keď iba odkázal na iné rozhodnutie súdu prvej inštancie v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie v spore vedenom pod sp. zn. 23Cb/88/2020 udáva, že toto tvrdenie žalobcov nie je dôvodné.

24. Odvolací súd zistil z obsahu spisu, že medzi stranami nebola sporná existencia sporu sp. zn. 23Cb/88/2020, predmetom ktorého bolo posúdenie platnosti/neplatnosti záložných zmlúv, pričom predmetná neplatnosť záložných zmlúv bola žalobcami tvrdená aj v prejednávanej spore a to na základe rovnakých tvrdení ako tomu bolo v spore vedenom pod sp. zn. 23Cb/88/2020. V oboch prejednávaných sporoch išlo o rovnakých žalobcov a žalovaným v spore 23Cb/88/2020 bol intervenient na strane žalovaného v prejednávanej spore.

25. Odvolací súd konštatuje, že prejudiciálna otázka je upravená v § 193 a § 194 C. s. p. Súd prvej inštancie v zásade nie je viazaný rozhodnutím súdu v inej veci s výnimkou rozhodnutí uvedených v § 193 C. s. p., avšak stotožnenie sa s právnym názorom súdu v inom spore nespôsobuje nepreskúmateľnosť, alebo nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

26. Odvolací súd zistil z obsahu napadnutého rozhodnutia, že súd prvej inštancie sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu v spore vedenom pod sp. zn. 23Cb/88/2020, na ktoré poukázal v odsekoch 61. a 62. odôvodnenia tohto rozhodnutia a následne konštatoval, že totožná argumentácia žalobcov ani v prejednávanej spore nemôže byť úspešná.

27. Odvolací súd z obsahu odvolania žalobcov zistil, že žalobcovia nesúhlasia so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolací súd poukazuje na to, že skutočnosť, že žalobcovia majú na vec odlišný názor a z tohto dôvodu rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo odôvodnené podľa ich predstáv, nie je dostatočným základom pre tvrdenia zo strany žalovaného o nepreskúmateľnosti napádaného rozhodnutia nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia a teda existencii vady v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p.

27.1. Uvedený záver odvolacieho súdu vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, podľa ktorého iba skutočnosť, že strana sporu sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu (napr. I. ÚS 188/06).

28. Odvolací súd k tvrdeniam žalobcov, že riadne označili predmetné záložné zmluvy, dostatočne konkrétne a určito predniesli skutkové tvrdenia podľa hmotného práva, a preto ak mal súd prvej inštancie za to, že zo žaloby nebolo zrejmé, čoho sa týka a čo sa ňou sleduje, mal žalobcov vyzvať podľa § 129 C. s. p. na opravu žaloby udáva, že ani toto tvrdenie žalobcov nie je dôvodné.

29. Odvolací súd zistil z obsahu žaloby, že žaloba spĺňala obsahové formálne náležitosti stanovené Civilným sporovým poriadkom, preto súd prvej inštancie postupoval procesne správne, ak nepoužil § 129 C. s. p. Odvolací súd zdôrazňuje, že od formálneho posúdenia žaloby je potrebné odlišovať povinnosť žalobcov tvrdenia uvedené v žalobe a následne v celom prejednávacom spore preukázať listinnými a inými dôkazmi, čo v prejednávacom spore nebolo zo strany žalobcov naplnené.

30. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec riadne prejednal a rozhodol, svoje rozhodnutie následne aj dostatočne odôvodnil, preto týmto procesným postupom a samotným rozhodnutím neznemožnil žalobcom, aby uskutočňovali im patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcov na spravodlivý proces.

31. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne vec právne posúdil, ak dospel k záveru, že žalobcovia v prejednávacom spore nepreukázali, že im patrí lepšie právo k nehnuteľnostiam zapísaným do oddelenej podstaty úpadcu, pričom predmetné nehnuteľnosti zabezpečujú záväzky úpadcu podľa § 67 ods. 1 a 2 ZKR, a to na základe platných záložných zmlúv.

32. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku ako vecne správny, pretože odvolanie nebolo dôvodné.

33. Odvolací súd zistil z obsahu spisu, že žalobcovia sa domáhali vylúčenia nehnuteľného majetku titulom bezpodielového spoluvlastníctva manželov a preto v prejednávacom spore tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo podľa § 77 C. s. p. a žalovaný a intervenient na strane žalovaného svojou povahou tvoria samostatné procesné spoločenstvo podľa § 76 C. s. p.

34. Odvolací súd konštatuje, že výrok rozsudku týkajúci sa náhrady trov konania (II. výrok), ktorým súd prvej inštancie priznal žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného proti žalobcom, každému v rozsahu 100% bez toho, aby zdôraznil nerozlučné procesné spoločenstvo žalobcov výrazom „spoločne a nerozdielne“ a bez toho aby uviedol, že „plnením jedného zo žalobcov zanikne v rozsahu plnenia povinnosť druhému žalobcovi“- je vecne nesprávny.

35. Odvolací súd dospel k záveru, že vecne správnym výrokom rozsudku o náhrade trov konania je výrok v znení: Žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného, každému samostatne, p r i z n á v a proti žalobcom náhradu trov konania, v plnom rozsahu. Žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného trovy konania s tým, že plnením jedného zo žalobcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhému žalobcovi.

35.1. Vecnú správnosť odvolací súd odôvodňuje tým, že predmetný výrok zohľadňuje nerozlučné procesné spoločenstvo žalobcov výrazom vo vzťahu k žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného.

36. Z uvedených dôvodov odvolací súd, podľa § 388 C. s. p., zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku o trovách konania.

37. Odvolací súd zistil z obsahu spisu, že v prejednávacom spore Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3ObdoK/3/2023 z 26. marca 2024 zrušil uznesenie Krajského súdu v Prešove z 19. januára 2023 č. k. 5CoKR/7/2022-238 v celom rozsahu (v poradí prvé rozhodnutie odvolacieho súdu) v prejednávacom spore.

38. O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd preto rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. a podľa § 453 ods. 3 C. s. p. a v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému a intervenientovi na strane žalovaného, ktorí boli v odvolacom konaní úspešní priznal plnú náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania, ktoré sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť neúspešní žalobcovia s tým, že plnením jedného zo žalobcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť

druhému žalobcovi. O výške trov tohto odvolacieho a dovolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C. s. p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.) Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1C. s. p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C. s. p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C. s. p.

V dovolaní podľa § 428 C. s. p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).